

un nou examen, especialment fet en aquelles que eren donades d'alta com a quasi curades, venint en coneixement de que no existia tal curació, sinó solament una petita millora, despreciable per sa poca importància, demostrant aixís ben clarament la quasi ineficàcia dels nostres remeis actuals.

En resum, considerant que l punt crític principal de l'infecció blenorragica s troba en el canal de l'uretra i en les glandules de Bartholin, l'autor recomana que s dirigeixi l'atenció dels gynecolecs especialment a dits llocs, ja que apenes si ataca les secrecions vaginals.

G. BOUILLY.—Dels brots congestius intermenstruals.—(*La Gyn.*, 1898.)

Descriu l'autor els accidents de certes dònnes que s manifesten deu o dotze dies després de passar les regles, per dolor, un flux uterí mucós, una veritable hidrorrhea uterina, i estudia l'etiologia i la pathogenia en els següents termes:

L'etiologia i la pathogenia d'aquesta crisi intermenstrual encara són bastant fosques: quasi sempre s tracta de dònnes pels volts dels 30 anys. La major part, sense esser hysteriques ni molt nervioses, són de les *impressionables*, *hyperestésiques*, lo més sovint nullipares i quasi sempre am grans desitjos d'esser mares, i s'ens dubte practicant nombrosos esforços pera lograr-ho. No obstant, he observat aquests mateixos accidents en dònnes que havien tingut una o més criatures, però que feia ja alguns anys que no havien estat prenyades.

A voltes aquests phenomèns se produeixen en veritables hysteriques i són precedits o acompanyats de desordres nerviosos i cerebrals molt característics. Però m'apresso a dir que l'hysterisme és l'excepció en semblant cas i que no sembla esser la causa de dits accidents: aquests poden produir-se en una hysterica, més no són pas més freqüents en aquestes grans neurotiques. Al contrari, lo més sovint la salut és bona, la menstruació regular i normal, el ventre indolent o poc dolorós, i res sembla justificar la crisi intermenstrual. No obstant, en la majoria dels casos l'interrogatori fa trobar a una epoca més o menys llunyana un petit brot inflamatori abdominal, una historia més o menys neta de perimetriti o parametriti vinguda després d'un part o d'un gastament, presentant-se sense causa apreciable.

L'examen local no revela res, o quasi res; devegades se troba un ovari petit adherent que sembla atacat d'ovaritis am peri-ovaritis. Mai he observat aquestes crisis intermenstruals en malaltes que sofriren grosses lesions dels annexes, neoplàsiques o infeccioses: no s veu més que una ausencia de lesions manifestes o coincidint am petites lesions. També m sembla necessari tenir molt compte del terreny en que s desenrotllen aquests accidents i de donar una gran part a l'element nerviós de les malaltes que ls sofreixen. Si tingués de dir am poques paraules l'etiologia, diria que són *reliquies de petites lesions en les nervioses*, i més especialment de lesions dels ovaris.

La pathogenia també obre l camp a les hypothesis: no obstant, l'uniformitat quasi constant dels accidents, i sobre tot la llur periodicitat, imposen quasi necessàriament l'idea d'una causa que juntí l'organisme i l'orgue, quals funcions manen i dominen les de l'uter. No s pot desconèixer l'influència de l'ovari i no creure's que s tracta baix aquesta influència d'una falsa menstruació o d'una menstruació *intercalar*.

La perfecta regularitat dels accidents, que comencen d'una manera quasi constant 12 dies, terme mig, després de les regles, sembla lligat a una funció physiologica que s'executa a plaç fixo. Me sembla necessari